

I redegørelsen, der er afgivet den 16. december 2005 af Jon Palle Buhl, gives der udtryk for, at etablering af en miljøzone af den karakter, som Københavns Kommune har ansøgt om, ikke vil være et ekspropriativt indgreb, men en såkaldt erstatningsfri regulering. Det anføres endvidere i redegørelsen, at der heller ikke i øvrigt findes at være hjemmelsmæssige betænkkeligheder med miljøzonens etablering.

Som bekendt gav Justitsministeriet ved afgørelsen fra maj 2005 afslag på etablering af en miljøzone af den karakter, som Københavns Kommune har søgt om. Som begrundelse giver Justitsministeriet i afgørelsen for det første udtryk for, at den omhandlede miljøzoneordning efter ministeriets opfattelse rejser alvorlig ekspropriationsretlige spørgsmål. Der henvises i den forbindelse til, at miljøzoneordningen må antages at kunne medføre meget væsentlige økonomiske konsekvenser for de berørte virksomheder, og at ordningen for navnlig små virksomheder kunne indebære betydelige indskrænkninger eller eventuelt ophør af virksomheden.

For det andet gives der i afgørelsen udtryk for, at det efter ministeriets opfattelse må anses for meget tvivlsomt, om færdselslovens § 92 d giver hjemmel til at indføre en miljøzone, der i sit indhold og omfang indebærer så betydelige byrder for transporterhvervet som den ordning, Københavns Kommune havde ansøgt om.

Med spørgsmålet ønskes det oplyst, hvilke initiativer jeg vil tage i anledning af advokatredogørelsen fra advokatfirmaet Jon Palle Buhl.

Som det er fremgået, drejer redegørelsen sig om de retlige vurderinger, der lå til grund for Justitsministeriets afgørelse fra maj 2005, og Justitsministeriet har naturligvis gennemgået redegørelsen. Jeg kan imidlertid oplyse, at indholdet af redegørelsen ikke giver Justitsministeriet anledning til at ændre de retlige vurderinger, der lå til grund for Justitsministeriets afslag på Københavns Kommunes ansøgning, og jeg kan i øvrigt henvise spørgeren til, at der på fredag vil være førstebehandling af lovforslag nr. L 64 om ændring af færdselsloven og beslutningsforslag nr. B 33, som begge omhandler muligheden for at indføre miljøzoner.

Folketinget får derved rig lejlighed til at diskutere spørgsmålet om miljøzoner.

Poul Henrik Hedeboe (SF):

Jeg takker for svaret og er fuldt opmærksom på, at vi også skal diskutere det her på fredag, da jeg

selv er medforslagsstiller til det, vi da skal snakke om.

Det virker en smule utrygt, når der kan komme en undersøgelse, som siger det modsatte af Justitsministeriets vurdering. Kunne man ikke forestille sig, at Justitsministeriet selv sørgede for at gardere sig ved at få mere end en enkelt vurdering? Det virker, som om det er relativt nemt at få en anden vurdering.

Justitsministeren (Lene Espersen):

Nu vil jeg sige til hr. Poul Henrik Hedeboe, at det hverken vil være første eller sidste gang i verdenshistorien, at der er jurister og advokater, der sætter spørgsmålstejn ved vurderinger, der kommer fra Justitsministeriet. Det sker sådan set løbende i mange forskellige sager, at der kan være forskellige vurderinger af sagen.

Jeg finder sådan set heller ikke, at rammerne for besvarelsen af et mundtligt folketingsspørgsmål gør det hensigtsmæssigt at indlede sådan en nærmere juridisk diskussion om miljøzoner.

Men for at der i dag ikke skal herske nogen form for tvivl om det faglige grundlag for Justitsministeriets vurdering af forholdet til grundlovens § 73, vil jeg gerne understrege, at ministeriet naturligvis har foretaget en afvejning af samtlige de relevante momenter, som efter den forfatningsretlige litteratur og domstolens faste praksis skal inddrages i en ekspropriationsretlig vurdering.

Kl. 14.25

Jeg mener som nævnt ikke, at det er hensigtsmæssigt at føre en nærmere juridisk diskussion inden for de rammer, som vi har her i dag.

Poul Henrik Hedeboe (SF):

Igen takker jeg for svaret, og jeg er da godt klar over, at et mundtligt spørgsmål ikke er det bedste forum.

Men er det sådan, at denne redegørelse slet ikke giver anledning til nogen ekstra undersøgelse og nogen ekstra tvivl?

Justitsministeren (Lene Espersen):

Jeg må sige, at redegørelsen, efter at den er blevet gennemgået i Justitsministeriet, ikke giver anledning til, at Justitsministeriet vil foretage sig yderligere. Vi mener kort sagt, at alle relevante momenter, der skulle inddrages i den afgørelse, vi traf i maj måned sidste år, er inddraget.

Formanden:

Så er det hr. Per Clausen som medspørger.